

— že hoci deklarant nebol v oznámení informovaný o trojmesačnej lehote, v priebehu ktorej možno výstupnému úradu dokázať zákonnosť tranzitnej operácie alebo miesto, kde skutočne došlo k priestupku alebo nezrovnalosti, k spokojnosti kompetentných orgánov, sa sudca môže rozhodnúť, vzhľadom na skutkové okolnosti, ktorými môže odôvodniť svoje rozhodnutie, že oznámenie bez uvedenia trojmesačnej lehoty možno považovať za zákonné, ak napriek tomu napĺňa zákonný cieľ stanovený príslušným predpisom,

— alebo že oznámenie zaslané deklarantovi musí povinne obsahovať trojmesačnú lehotu, v rámci ktorej možno výstupnému úradu dokázať zákonnosť tranzitnej operácie alebo miesto, kde skutočne došlo k priestupku alebo nezrovnalosti, k spokojnosti kompetentných orgánov, takže príslušný úrad môže vyrubiť clo len po tom, čo deklaranta výslovne upozornil na to, že má k dispozícii tri mesiace na predloženie požadovaného dôkazu a tento subjekt takýto dôkaz v rámci stanovenej lehoty nepredložil.“

(¹) Ú. v. ES L 107, s. 1.

(²) Ú. v. ES L 137, s. 21.

(³) Ú. v. ES L 262, s. 1.

(⁴) Ú. v. ES L 132, s. 1.

Žaloba podaná 22. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-413/05)

(2006/C 22/16)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: K. Simonsson a C. Loggi splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady

2002/84/ES (¹) z 5. novembra 2002, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice o námornej bezpečnosti a zabránení znečistenia z lodí (Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 53; Mim. vyd. 07/007, s. 173) alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisia, si Talianska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 tejto smernice,

- 2) zavi)azal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 23. novembra 2003.

(¹) Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 53; Mim. vyd. 07/007, s. 173.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Verwaltungsgerichtshof z 22. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Tele2 UTA Telecommunication GmbH proti Telekom-Control-Kommission

(Vec C-426/05)

(2006/C 22/17)

(Jazyk konania: nemčina)

Verwaltungsgerichtshof podal uznesením z 22. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Tele2 UTA Telecommunication GmbH proti Telekom-Control-Kommission a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 1. decembra 2005.

Verwaltungsgerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je potrebné článok 4 a 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (¹) vykladať tak, že pod pojmom „zúčastnené“ alebo „zainteresované“ strany je potrebné rozumieť aj tie strany, ktoré na relevantnom trhu vystupujú ako konkurujúce si podniky, a ktorým neboli v rámci postupu analýzy trhu uložené, ponechané alebo zmenené osobitné normatívne povinnosti?